

ge eller miljømæssige konsekvenser og indeholder ingen EU-retlige aspekter.

3. *Forhandlinger om lovforslaget*

Lovforslaget har været forelagt for Justitsministeriet, Finansministeriet, Statsministeriet, Socialministeriet og Boligministeriet. Lovforslaget er endvidere sendt til høring hos Kommunernes Landsforening samt Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Folketingsvalgloven

Til § 1

Til nr. 1

Ved forslaget til ny affattelse af § 54, stk. 1, er de institutioner m.v., der er opregnet i stk. 1, nr. 2 og 3, og som hidtil har været afgrænset i relation til deres status efter bistandsloven, blevet afgrænset i relation til deres status efter lov om social service (serviceloven). Indledningen til stk. 1 er ændret som følge af den nye affattelse af nr. 2 og 3, og i nr. 4. (ældreboliger) er foretaget ændringer af teknisk karakter. Nr. 1 (sygehuse) er uændret.

De institutionstyper, der er omfattet af gældende lovs § 54, stk. 1, nr. 2, er (almindelige) plejehjem, der drives efter bistandslovens § 81, særlige plejehjem, der drives efter bistandslovens § 112, stk. 2, og beskyttede boliger, der drives efter bistandslovens § 81. Forslaget til ny nr. 2 omfatter de almindelige plejehjem og beskyttede boliger, der efter ikrafttrædelsen af serviceloven vil blive drevet efter denne lovs § 140, stk. 1. Forslaget til ny nr. 2 omfatter derimod ikke særlige plejehjem, idet disse foreslås overført til den gruppe af institutioner (boformer), der er omfattet af nr. 3, hvor brevstemmeafgivning kan - men ikke skal - ske efter reglerne om brevstemmeafgivning i institutioner, jf. nærmere nedenfor om begrundelsen herfor.

De institutionstyper, der er omfattet af gældende lovs § 54, stk. 1, nr. 3, er dagcentre og daghjem (institutionstilbud) efter bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1, og institutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, der drives efter reglerne i bistandslovens § 112, stk. 1, samt døgninstitutioner for voksne, der drives efter forsøgsbestemmelsen i bistandslovens § 138 b, stk. 1. De nævnte institutionstyper m.v. er ligeledes omfattet af forslaget til ny nr. 3. De i forslaget nævnte tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v., der ydes på opholdssteder uden for

de pågældendes bolig til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor, jf. servicelovens § 71, stk. 1, omfatter således tilbud, som hidtil typisk har fundet sted i daghjem og dagcentre. (Det bemærkes, at betegnelserne daghjem og dagcentre udgik af bistandsloven ved en lovændring i 1996, men funktionerne er videreført som institutionstilbud efter bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1). Institutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap videreføres, sammen med de hidtidige særlige plejehjem, jf. ovenfor, som boformer for personer, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige behov. Der henvises herved til servicelovens § 92, stk. 1, om boformer egnet til længerevarende ophold for disse persongrupper og til § 93, stk. 1, nr. 1, om pladser i boformer til midlertidigt ophold. Bistandslovens forsøgsbestemmelser, og dermed muligheden for at drive døgninstitutioner (boformer) for voksne på forsøgsbasis, videreføres ved servicelovens forsøgsbestemmelser i § 138, stk. 1.

Forslaget til ny nr. 3 omfatter ud over de hidtidige institutionstyper m.v. også de særlige plejehjem, der hidtil har været omfattet af nr. 2, jf. ovenfor. Baggrunden herfor er især af teknisk karakter, idet det efter serviceloven ikke vil være muligt som hidtil begrebsmæssigt at sondre mellem særlige plejehjem og institutioner (boformer) for voksne med vidtgående fysiske og psykiske handicap. Det vil derfor heller ikke være muligt at opretholde en sådan sondring i relation til folketingsvalglovens (og den kommunale valglovs) bestemmelser om brevstemmeafgivning i institutioner. Når det i denne situation foreslås, at de særlige plejehjem overføres til nr. 3 - i stedet for at institutioner (boformer) for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap overføres til nr. 2 - skyldes det, at en sådan løsning må anses for mest tidssvarende.

Udviklingen hen imod mere fleksible institutionstilbud/boformer m.v. til personer, der har særlige behov, har medført, at det må anses for hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen på tilsvarende måde får mulighed for at afpasse tilbuddet om brevstemmeafgivning efter behovene herfor blandt de personer, der er optaget i de forskellige institutionstyper/boformer m.v. Forskellen mellem nr. 2-institutioner og nr. 3-institutioner/boformer m.v. i denne sammenhæng er, at brevstemmeafgivning efter institutionsreglerne er obligatorisk for så vidt angår nr. 2-institutionerne, mens kommunalbestyrelsen for så vidt angår nr. 3-institutioner/boformer m.v. har mulighed for at beslutte, at